

Közmű és Mélyépítő

Kertészek és munkásörök Emlékpark Angyalföldön

Az öreg, ósdi villamos végig zörög a Váci úton. Az egymás után sorakozó gyárak jelzik — Angyalföldön járunk. A Gyöngyösi téri megállóból már látni, a régi játszótér helyén valami új épül. Gép és emberek sűrűgnek, néhány maszóka és hinta már a helyén áll, máshol még földkupacok, a régi homokozót éppen most „robbantják” szét.

Bokáig érő homokba süppedve, az alakuló majdani árnyas sétautat még csak sejteni lehet. A FŐKERT népligeti parképítési főosztályának Hegyesi Sándor munkabrigádja dolgozik itt.

Ottjártunkkor, a brigádvezetőt éppen elszalasztottuk, hazautazott Nagyrábéba, oda valósi az egész brigád — esküvő lesz a családban.

A brigádtagok, vezető nélkül is úgy dolgoznak, mintha valaki a hátuk mögött állna és szüntelenül mondaná: dolgozni, dolgozni!

Tiszántúli földet, munkát szerető emberek. Arcuk, kezük, hátuk már barnára sült a tavaszi naptól. Beszédükön még érezni a hajdúi ízes magánhangzókat, de gondolkodásukban már a városhoz szoktak. Különösen áll ez a fiatalokra.

A Hegyesi brigád juniorja, Albu József. Alig több mint

egy hónapja dolgozik a FŐKERT-nél, de hiányolja, hogy még nem keresték meg a KISZ-esek. A brigád ifjú házasa tagja, Németh Zoltán (felesége is a vállalatnál dolgozik). Fiatalember Elek Sándor is, de már öt éve dolgozik a kertészetnél. Édesapja, Elek Imre, szintén több éve a brigád tagja. Sándor, látja a lehetőségeket, foglalkozik a továbbtanulás gondolatával. Mint mondja — adottak a lehetőségek, élni kell velük.

Hegyesi Lajos, a brigádvezető fivére, Tóth János, Mócsi Károly, Rácz Károly és a szomszéd községbeli Somi Károly, valamennyien úgy dolgoznak, hogy brigádjuk összel elnyerje a szocialista címet. Kültagként velük dolgozik Madák István, aki a kompresszor kezelője, s természetesen szintén nagyrábéi.

A Vágány utcai munkásszállóban egy szobában laknak. Esténként vacsoraforrás után újságot olvasnak, kártyáznak, megbeszélik a világ eseményeit, néha megisznak egy-egy pohár sört, tévét néznek,

és hallgatnák a rádiót, ha szólna. (Ennek és egy hűtőgépnél a hiányát érzik a legjobban.)

Mint mondják, jó lenne, ha

volna egy pingpongasztal, néhány labda focizni.

Hetenként haza utaznak, várja őket otthon a család, a hazai levegő. Földből született munkásemberek ők, akik talán éppen a föld szeretete miatt találtak új helyet a FŐKERT-nél. A fiatalok és idősebbek egyaránt beilleszkedtek már az új környezetbe, helyüket megtalálták, munkájuk eredményét itt is látják — mint a széles határban —, csak itt gyerekek, pihenő nyugdíjasok

és kismamák veszik azt birtokukba.

A park, melyet építenek, a Sallai—Fürst emlékpark lesz. Kratkovics József építészvezetőtől megtudtuk, hogy a 4200 négyzetméter alapterületű kert elkészítéséhez felhasználtak 1200 köbméter sítet a feltöltéshez, erre terítettek 800 köbméter termőföldet. Leraknak 4000 lapkóvet a sétálóutak burkolására, A szobrokat Farkas Aladár szobrászművész készíti.

A kerület munkásőrei 3700 óra társadalmi munkában segítettek. Végeztek földmunkákat, elkészítették a játszótereket,

elhelyezték az új lámpaoszlopokat, fákat ültettek. Lesz két új homokozó, röplabda- és focipálya, s egyéb játszóalkalmatosság, mi gyermek szem-szájnak ingere.

A parkot június 29-én veheti birtokába Angyalföld ifjú nemzedéke.

Lengyel Viola

A Hegyesi Sándor parkfelújító brigád a Gyöngyösi téri park homokozóját építi